

La dignitat de l'escut

Planten cara. L'Olot s'avança en el 90' amb un gol de Coro però acaba perdent amb dos gols del Lleida Esportiu en el temps afegit (91' i 94'). Tot i no jugar-se res, els olotins van competir

Gerard Valent lluita amb Osado (Lleida Esportiu) per una pilota, en una acció del partit d'ahir al Camp d'Esports Foto: SEGRE.

OLOT2

LLEIDA ESp.3

L'Olot va caure derrotat per 3-2 contra el Lleida Esportiu en un partit que va tenir un desenllaç inversemblant i complicat d'entendre. Els jugadors d'Arnau Sala van aconseguir avançar-se dues vegades en el marcador i, quan semblava que el gol de Coro en el 90' decantava la balança a favor seu, dos gols dels lleidatans en el temps de descompte, després de dues jugades ben dubtoses, van impedir la victòria garrotxina.

L'Olot va esvair ja en els primers minuts tots els dubtes que havien recaigut sobre ell. I és que segurament ni el mateix Arnau Sala sabia quina reacció tindrien els seus jugadors davant un partit intranscendent pel que fa a la classificació, però davant un conjunt que es jugava bona part de les opcions per classificar-se per a la fase d'ascens a segona divisió. En els primers minuts, en la primera arribada amb perill, Kilian Grant va forçar un córner. A la sortida d'aquest, Agustín va rematar l'esfèrica i va glaçar un Camp d'Esports que les veia venir magres (8').

Amb el marge del resultat a favor, el conjunt olotí va dominar el matx i va disposar de més ocasions per ampliar l'avantatge. En el 16', els d'Arnau Sala van tenir una doble ocasió, quan Grant va xutar, el porter Pau va haver d'intervenir i Coro, després de controlar el refús va veure com un defensa evitava el gol sobre la mateixa línia.

El Lleida Esportiu va semblar digerir el gol visitant i, gràcies al seu joc directe i agressiu, en el 23' va poder empatar el matx després d'aprofitar una jugada embolicada dins l'àrea. El gol no va inquietar l'Olot, que va seguir evitant els contracops que els de la Terra Ferma volien trenar. I no només el control defensiu era patent, sinó que, en l'aspecte ofensiu, una cavalcada de Valentín fins a la línia de fons quasi permet a Coro marcar l'1-2 (44') quan ho tenia tot a favor.

Guió de tragicomèdiaEl Lleida Esportiu va intentar aplicar més ritme en l'inici de la segona part, però la falta d'idees i els nervis, que anaven a més, van impedir als de Seligrat trenar jugades i posar en perill la porteria de Sergio López, que tot i això va haver d'intervenir en més d'una ocasió. L'Olot va saber fer el seu partit a la perfecció i en el primer xut a la porteria rival, ja en el minut 90, Coro va aprofitar una gran passada per encarar Pau i batre'l. Els garrotxins assaltaven el Camp d'Esports i, per moments, convertien el Llagostera en participant a la fase d'ascens. Per minuts. I és que el Lleida, amb molta fe va buscar i trobar el gol de l'empat en el 91', en una jugada discutida pels jugadors garrotxins. No va acabar aquí el partit, ja que en l'últim minut Agustín va fer penal a un rival –abans havia rebut una possible falta– i Fuster no va perdonar. L'eufòria i l'alegria es van desfermar en el Lleida, que, de sobte, va plantar dos peus a la fase d'ascens.

Publicat a:

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/738519-la-dignitat-de-lescut.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss